

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov **1/ A.S.** bývajúcej v R.J., **2/ A.Š.**, bývajúcej v R. S., **3/ P.K.**, bývajúcej v R. J., proti odporcovi **J.V.**, bývajúcemu v R.J., zastúpenému JUDr. D.Š., advokátkou v B. B., **o ochranu vlastníckeho práva**, vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 10 C 138/2004, o dovolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 16. decembra 2009 sp. zn. 15 Co 232/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a.**

Navrhovateľom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Rimavská Sobota rozsudkom z 12. septembra 2007 č. k. 10 C 138/2004 – 180 uložil odporcovi povinnosť vypratať z nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území R.J. , vedených na LV č. X. , označených ako parcela čX. a parcela č. X. vo vlastníctve navrhovateľov (pôvodných navrhovateľov A. S. a A.Z.) všetky hnutel'né veci - skládku veľkých kameňov, skládku drobných kameňov, skládku piesku, rôzneho železného šrotu, plechov, tyčiek, prístrešok z lešenárskych trubiek pokrytých vlnitým plechom, časť karosérie z motorového vozidla bez evidenčného čísla, skládku hnoja, železný kontajner a skládku metrového dreva, odstrániť plot nachádzajúci sa na týchto nehnuteľnostiach , do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a strpieť a umožniť navrhovateľom postaviť plot na hranici určenej znaleckým posudkom znalca Ing. J.K. z 23. 8. 1992 č. 1/92, vypracovaným pre účely konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva medzi účastníkmi konania ,

vedeného na Okresnom súde Rimavská Sobota pod č. k. 6 C 178/86. Vo zvyšku návrh zamietol. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľom trovy konania 7 485 Sk (248,46 €) na účet ich právneho zástupcu a rozhodol o vrátení sumy 815 Sk (27,05 €) navrhovateľom zo zálohy nimi zloženej, zúčtovanej pod položkou Denníka č. D 14a-4/07 , do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že odporca má uložené hnutelné veci špecifikované vo výroku rozsudku na nehnuteľnostiach vo vlastníctve navrhovateľov vrátane plotu zo starého pletiva , ktorého hranica nezodpovedá súčasným vlastníckym právam účastníkov konania. Poukázal na skutočnosť, že vzájomné vzťahy medzi účastníkmi konania sú dlhoročne narušené a v konaní vedenom na Okresnom súde Rimavská Sobota pod č. k. 6 C 178/86 bolo rozhodnuté o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva účastníkov konania, ktoré odporca nerešpektuje a neoprávnene užíva časť nehnuteľností vo vlastníctve navrhovateľov. Pokiaľ sa navrhovatelia domáhali aj uloženia povinnosti odporcovi prerobiť vchod do hospodárskej budovy - maštale , považoval návrh v tejto časti za nedôvodný, lebo sa nachádza na pozemku v jeho vlastníctve. O trovách konania rozhodol podľa . 142 ods. 3 O. s. p.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie odporcu rozsudkom zo 16 decembra 2009 sp. zn. 15 Co 232/2007 rozsudok okresného súdu okrem výroku, ktorým bol vo zvyšku návrh zamietnutý, ako vecne správny potvrdil a navrhovateľom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V plnom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O. s. p.). Uviedol, že v konaní bolo preukázané , že navrhovatelia sú vlastníckmi sporných nehnuteľností , na ktorých sú uložené hnutelné veci odporcu, čím bráni navrhovateľom v ich užívaní. Za správne považoval aj rozhodnutie o odstránení plotu a postavení nového plotu . Návrh odporcu na prerušenie konania z dôvodu podania samostatného návrhu na určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a určenie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam považoval za nedôvodný. Konanie vedené na Okresnom súde Rimavská Sobota pod č. k. 9 C 199/2007 o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy súd zastavil pre prekážku veci rozsúdenej a dovolanie navrhovateľa (odporcu v danej veci) bolo odmietnuté. Následne okresný súd návrh na určenie vlastníckeho práva zamietol a jeho rozhodnutie Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Co 311/2009 potvrdil ako vecne správne . Z toho dôvodu nemal v danom konaní inú možnosť ako rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť, keďže navrhovatelia preukázali vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam a oprávnene sa domáhali svojich práv. O trovách odvolacieho

konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. . v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie odporca. Navrhol rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie okresnému súdu a priznať mu náhradu trov dovolacieho konania. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov (§ 241 ods.2 písm. c/ O. s. p.). Podľa jeho názoru je kúpna zmluva z roku 1980 absolútne neplatným právnym úkonom , ku ktorej neplatnosti mal súd prihliadnuť z úradnej povinnosti. Vzhľadom na to , že právny úkon , titulom ktorého navrhovatelia nadobudli sporné nehnuteľnosti, je neplatným právnym úkonom, a podal dovolanie v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 9 C 199/2007 (proti rozhodnutiu krajského súdu sp. zn. 15 Co 311/2009), v ktorom žiadal o určenie vlastníckeho práva , je (podľa jeho názoru) možné spravodlivo rozhodnúť v danej veci až po rozhodnutí o tomto dovolaní. Preto mu postupom krajského súdu, ktorý rozhodol pred rozhodnutím o dovolaní v uvedenej veci, bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Navrhovateľka 1/ sa k dovolaniu nevyjadrila.

Navrhovateľky 2/, 3/ (právne nástupkyne pôvodného navrhovateľa 1/ A. S. , ktorý zomrel X – po rozhodnutí odvolacieho súdu 16. 12. 2009) nepovažovali skutočnosti uvádzané v dovolaní odporcu za nové a relevantné, ktorými by sa mal súd zaoberať a ktorými sa snaží len robiť priedáhy v konaní. Poukázali na to, že vo veci vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam už niekoľkokrát odporca namietal, ale súdmi bolo rozhodnuté, že kúpna zmluva, na základe ktorej ich rodičia (pôvodní navrhovatelia) nehnuteľnosti nadobudli, nie je neplatným právnym úkonom a nehnuteľnosti sú ich vlastníctvom. Správanie odporcu im bráni v ich riadnom užívaní a realizácii vlastníckeho práva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), ktorý je zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.) skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a

ods. 3 O. s. p.) najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O. s. p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. V zmysle § 238 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O. s. p. je dovolanie tiež prípustné proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3, 4 O. s. p.

Dovoláním odporcu nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ale taký potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že dovolanie proti nemu je prípustné. Dovolací súd v prejednávanej veci dosiaľ nevyslovil ani záväzný právny názor, od ktorého by sa odvolací súd mohol odchyliť a nejde ani o prípad týkajúci sa neplatnosti zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3, 4 O. s. p. Preto dovolanie podľa § 238 O. s. p. prípustné nie je.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. (či to už účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu

(rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie , v ktorom bolo vydané je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdov, spôsobilosti účastníka, zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto ustanovení dovolací súd nezistil.

Z obsahu dovolania možno vyvodit', že odporca namieta nesprávne právne posúdenie veci a odňatie mu možnosti konať pred súdom nesprávnym rozhodnutím odvolacieho súdu v súvislosti s podaným dovolaním proti rozhodnutiu vo veci určenia vlastníctva k nehnuteľnostiam, ktorých vypratania sa navrhovatelia domáhali.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav . O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Aj za predpokladu, že by tvrdenia odporcu boli opodstatnené, ním uvádzané skutočnosti by mali za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia , nezakladali by ale prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne) použil správny právny predpis a či ho (ne) správne interpretoval alebo či zo skutkových záverov vyvodil (ne) správne právne závery prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. V preskúmvanej veci o taký prípad nešlo.

Treba uviesť, že ustanovenie § 237 písm. f/ O. s. p. odňatie možnosti konať pred súdom dáva výslovne do súvislosti s faktickou činnosťou súdu a nie s jeho právnym

hodnotením veci zaujatým v napadnutom rozhodnutí . Nesprávnym právnym posúdením veci súd účastníkovi konania neznemožňuje realizáciu žiadneho jeho procesného oprávnenia a neodníma mu možnosť konať pred súdom (vid' uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu c časopise Zo súdnej praxe pod č. 1/2003, tiež rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 282/2006, 3 Cdo 174/2005, 4 Cdo 165/2003). Preto ani právnym posúdením veci odvolacím súdom vedúcim k záveru o dôvodnosti návrhu , vychádzajúce z právoplatného rozhodnutia súdu vo veci určenia vlastníctva (§ 135 O. s. p.), napriek podanému dovolaniu , nedošlo k odňatiu možnosti odporcovi konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodit' z ustanovenia § 238 O. s. p. , ani z ustanovenia § 237 O. s. p.. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporcu v súlade s § 243d ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol ako také, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešným navrhovateľom súd nepriznal náhradu trov dovolacieho konania proti odporcovi, ktorý úspech nemal, pretože si ich náhradu neuplatnili (§ 423d ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., 142 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. mája 2011

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť :

Hrčková Marta